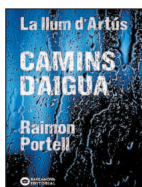

L'Aula

NOVETATS EDITORIALS

CAMINS D'AIGUA

► **Raimon Portell**
BARCANOVA

Novel·la juvenil

► El segon llibre de la trilogia «La llum d'Artús» comença molt lluny d'on acabava el primer, *Camins de nit*. Però també s'hi retroba la Rut, la protagonista del primer volum. És al castell de Montsegur. Pot semblar que és en un refugi segur, però la guerra ha encès el continent i les forces que la persegueixen són tossudes.

EL CARGOL I LA BALENA

► **Julia Donaldson i Axel Scheffler**
BRÜIXOLA

A partir de 3 anys

► El petit cargol somia viatjar pel món. Una nit s'enfua a la cua d'una enorme balena i tots dos se'n van a viure una aventura molt emocionant. Però, un bon dia, la pobre balena es troba en perill. Serà capaç el menut cargol de salvar la seva gegantina amiga? Aquest és el repte que planteja el conte.

L'ÉSSER SENSE VEU

► **Susana Peix**
BARCANOVA

A partir de 6 anys

► A en Roc li encantaven els dies de pluja quan es reunia amb els seus amics per escoltar les històries de l'avi. La que més li agradava, ja de ben petit, era la llegenda de l'*Ésser sense veu*. Però les històries es van acabar quan en Roc, amb sis anys, es va quedar sord... Aleshores no sabia que la sordesa el convertiria en un heroi.

INOQUISIDORS CONTRA L'ESCOLA

Xavier Díez

Ustec-STES a Girona

El 1897, **Ferran Tàrrida**, un enginyer anarquista d'origen cubà, va publicar, a París, un demolidor testimoni entre col·lectiu i individual, sota l'il·lustratiu títol *Les inquisidors d'Espanya*. El llibre contenia tot el que va esdevenir-se arran del que va ser conegut com «Els processos de Montjuïc». En el difícil context de la guerra de Cuba, i arran d'un focus atemptat a la processó de Corpus al barceloní carrer de Canvis Nous –tot indica que de falsa bandera–, va desfermar una cruenta repressió de tota la dissidència política catalana. La policia, l'exèrcit i la Guàrdia Civil van fer una operació, probablement planificada amb força antelació, que amb el sistema de «pesca d'arrossegament» van detenir i internar prop de mig miler de lliurepensadors, anarquistes, periodistes, editors, autors teatrals, republicans, catalanistes i mestres d'escoles lliures. El panorama fou terrible: un veritable Abu Grahb a còpia de tortures, maltractaments, incomunicació, absència de drets, ju-

dicis sumariíssims sense garanties, on les sentències estaven provades. Alguns dels detinguts es van suïcidar. Altres van perdre per sempre més la raó. Finalment, i sense proves tangibles, més enllà de confessions extretes per tortura, van executar-se cinc presoners, i van dictar-se desenes de sentències de cadena perpètua, llargues condemnes a presó i exili. El llibre de Tàrrida, editat pel mateix mitjà, l'*Intransigent*, el mateix que l'any següent destaparia l'*Affaire Dreyfus*, va acabar essent un escàndol internacional que dinamitè la reputació internacional d'Espanya, presentant el país com a una potència reaccionària i ressuscitant la imatge inquisitorial i antimodèrnic que ha caracteritzat el país al llarg de la majoria de la història contemporània, cosa que va contribuir al seu aïllament internacional, i finalment el desastre del 98. Anys després, quan el mal ja s'havia fet, la revisió del cas havia aportat proves de les irregularitats del Procés.

La imatge de les fotografies dels docents denunciats a l'Insti-

tut Palau de Sant Andreu de la Barca en va fer pensar en aquest episodi històric, no prou explicat a les aules de Secundària del país. Mestres assenyalats per denúncies anònimes eren condemnats per l'opinió publicada sense proves en un acte d'agressió brutal contra els implicats, les seves famílies i, per extensió, per a la resta de docents i la comunitat educativa del país. Mestres i professors, amb noms i cognoms, acusats de falsos delictes d'odi, per aquells que odien l'escola catalana. Professionals de reputada trajectòria assenyalats i posteriorment amenaçats, en base a procediments que se salten tots els protocols i garanties d'una llei que tants invoquen per violar-la. Docents que són emesos al cadafalc públic en procediments irregulars, il·legals i il·legítims, tal com ens recorda el Síndic de Greuges al seu informe. Ras i curt, ens trobem amb el manual del bon inquisidor: denúncies sense fonament per aterrar els heretges.

«Convidem la societat civil a defensar la llibertat de pensament i d'expressió a les aules, als claustres i als carrers»

En certa mesura, això també representa un pas més en l'escalada d'incitació a les delacions que Societat Civil Catalana havia promogut, a la seva plana web, ja durant la tardor passada, on es demanava a denunciants anònims que expliquessin aquells casos que consideraven, subjectivament, que anava en contra de la seva idea d'educació o les seves opinions polítiques i on s'explicitava que ni tan sols calia afegir proves. Aquest infame model ha estat copiat pel propi PP que al País Valencià, i ara també a Catalunya, convida a la delació quan algú sentí, vegi o imagini alguna cosa que no coincideix respecte a com hauria de ser les seves idees sobre educació.

No perdre el temps a assenyalant els quilòmetres de textos de la normativa vigent que garanteixen la llibertat de càtedra i expressió i que, des del sindicat, hem editat per posar-los a disposició de la comunitat educativa. Tanmateix, en aquest període d'excepció, en què, per tractar de preservar la unitat estatal, s'estan carregant els més elementals principis democràtics, entre els aplaudiments entusiastes del nacionalisme franquista dels uns i el silenci eixordador i còmplice d'altres, el que està passant és brutal i greu, i cal que la comunitat educativa en particular i la societat civil en general reaccionin mitjançant contundents mobilitzacions al carrer, a les institucions, per terra, mar i aire.

El més indignant de tot és com la classe política espanyola fa servir l'escola catalana com a arma política. És d'una indecència intolerable determinats tuits de líders polítics que inciten a l'odi contra tots els professionals de l'educació catalana, i que tingui entre els seus plans una depuració del magisteri semblant a la perpetrada pels seus referents ideològics l'any 39. Aquests responsables polítics, pel bé de Catalunya, pel bé d'Espanya, haurien de plegar. Els mitjans que sustenten aquesta cacera de bruixes contra els dissidents haurien de tancar. La causa general contra l'escola catalana, que pretén sancionar a mestres per activitats com permetre debatre sobre qüestions d'actualitat, fer urnes de paper a la classe de plàstica, criticar l'evident i provada brutalitat policial de l'1 d'octubre, expressar les seves opinions polítiques o, simplement, passar per allà i caure malament a alguns denunciants, ha d'acabar i revertir-se contra aquells que pretenen destruir la convivència a còpia de porres i jutjats.

Convidem la societat civil a defensar la llibertat de pensament i d'expressió a les aules, als claustres i als carrers. Convidem la comunitat educativa a mobilitzar-se a favor dels principis democràtics i per més llibertat, a l'escola, i al món. I també, per acabar amb els inquisidors responsables de tota aquesta misèria moral.

El Centre d'Arts Contemporànies de Vic explora la visió dels escolars sobre el tabú

DDG GIRONA

■ El tabú és un concepte amb moltes lectures i interpretacions. ACVic Centre d'Arts Contemporànies n'ha volgut explorar la visió que en tenen els nostres centres educatius en l'exposició del programa Art i Escola, que s'acaba d'inaugurar. La iniciativa recull una mostra dels projectes artístics realitzats per una trentena d'escoles d'Osona i de cinc comarques catalanes, entre elles el Ripollès.

L'exposició mostra visions diferents del tabú i plasma el treball

realitzat pels centres participants sobre aquest concepte de manera sintètica.

A la mostra s'hi poden veure des del vídeo l'*Institut de Tona*, que va fer un mosaic amb emoticones que no podien ni veure ni escoltar ni parlar, fins a la silueta d'una figura que mostra allò que fa por i vergonya d'expressar al·lucinat de l'Escola Barnola, d'Avinyó; o bé unes caixes negres que conviden a descobrir els tabús que hi han amagat els alumnes de l'Escola d'Educació Espe-

cial Dr. Ramon Suriñach i de l'Escola Tomàs Raguier, ambdues de Ripoll.

Implicació de 3.425 alumnes

El programa Art i Escola ha comptat aquesta edició amb la participació de trenta-un centres educatius majoritàriament de la comarca d'Osona, però també del Bages, el Barcelonès, el Ripollès, el Solsonès i el Vallès Oriental. La iniciativa ha comptat amb 35 projectes realitzats i la implicació de 3.425 alumnes.

Un nen visiona el projecte de les escoles ZER Guillerries. ACVIC